

^a Idem lib. 3. c. 10.

Ε' π' τούτοις κα-
θείλον ὁ Πρωτο-
σύβητος ὁ Σαρδικῆς
ἐπίσκοπος καὶ Γαυδεν-
τιον, ὁ δ' εἰς Μαρ-
κελλίαν ἀπερμαχρῶν
τῶν πατρῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ἀδελφῶν.

^b Idem eodem lib.
cap. 9.

Καὶ αἰετῶνται ἐν
τῷ τοῦ π' Νεβρι-
σιος ὁ Εἰρλωπολίτης
ὁ Κιλικίας ἐπίσκο-
πος, ὁ Θεόδωρος ὁ
Ηερεκλίας, ὁ Θρά-
κης, ὁ Μάρκος ὁ
Αρσινόου, ὁ Σου-
είας.

^c Leo mag. ep. 24.

^d Nicol. x. epist. 2.
ad Michael. Imp.

^e Diatypos. Con-
stant. Patr. apud
Leunclau. lib. 2.

^f Nouella 11. Iust.

^g Nouella 31. c. 3.

batur. Hincque factum est, vt Sozomenus^a Protogenem tunc Sardicæ Epi-
scopum inter Episcopos Occidentales enumeret, Theodorum verò Hera-
cleæ in Thracia eodem tempore Episcopum inter Orientales. Eademque
ratio fuit, propter quam legitimum Concilium Sardicense, quod Sardicæ
in Dacia celebratum est, Occidentale semper habitum sit; & aliud eodem
tempore apud Philopopolim in Thracia ab Arrianis congregatum, Orien-
tale. Quòd item sub Patriarcha Romano diu & sequentibus sæculis permā-
serint, certissimè probatur ex eius Vicarijs Theffalonicensibus, qui totius
Illyrici Ecclesias sub eius authoritate direxerunt. Vnus ex his fuit Anasta-
sius Theffalonicensis, ad quem hæc scribit Leo^c magnus: [Sicut præcessores
mei præcessoribus tuis, ita etiam ego dilectioni tuæ priorum sequutus
exemplum, vices mei moderaminis delegavi: vt curam, quam vniuersis Ec-
clesiis principaliter ex diuina institutione debemus, imitator nostræ man-
fuetudinis effectus, adiuuares: & longinquis ab Apostolica sede prouin-
cijs præsentiam quodammodo nostræ visitationis impenderes.] Vnde Ni-
colaus^d primus rogans Michaëlem Imperatorē, vt has prouincias Romano
Pontifici ab Iconomachis ademptas restitui curaret, hæc scribebat: [Opor-
tet vestrum Imperiale decus (quod in omnibus Ecclesiasticis vtilitatibus
vigere audiuius) vt antiquum morem, quem nostra Ecclesia habuit, ve-
stris temporibus restaurare dignemini: quatenus vicem, quam nostra se-
des per Episcopos vestris in partibus constitutos habuit, videlicet Theffa-
lonicensem, qui Romanæ sedis vicem per Epirum veterem Epirumque no-
uam atque Illyricum, Macedoniam, Theffaliam, Achaïam, Daciam Ri-
pensẽ Daciamque Mediterraneam, Mysiam, Dardaniam & Præualim,
Beato Petro Apostolorum principi contradicere nullus præsumat.] Sed has
nonne declarat à Romana diœcesi auulsas Diatyposis^e Patriarchatus Con-
stantinopolitani, vulgò Leoni Imperatori tributa, cuius verba sunt: [Auul-
si à diœcesi Romana, iamque throno Constantinopolitano subiecti Me-
tropolitani Theffalonicensis, Corinthius, Nicopolitanus, Atheniensis, Pa-
trens.] At ne hanc auulsionem ante Iustiniani tempora factam esse quis
existimet, audiamus eum in Nouellis^f priuilegia Archiepiscopalia Episco-
po Achridæ siue Iustinianæ primæ à Vigilio data confirmantem. [Primæ
Iustinianæ, inquit, patriæ nostræ, pro tempore sacrosanctus Antistes, non
solum Metropolitanus, sed etiam Archiepiscopus fiat: & certæ prouinciæ
sub eius sint authoritate, idest, tam ipsa Mediterranea Dacia, quam Dacia
Ripensis, necnon Mysia secunda, Dardania & Præualitana prouincia, &
secunda Macedonia, & pars secundæ etiam Pannoniæ, quæ in Bacensi est
ciuitate.] Vt autem se talem illi dignitatem obtinuisse à Romano Patriar-
cha, cuius Vicarius erat, non autem à Constantinopolitano, indicaret,
hæc^g subdit in alia Nouella: [Ipsum verò Archiepiscopū (scilicet Iustinia-
næ primæ) à proprio ordinari Concilio, & in subiectis sibi prouincijs lo-
cum obtinere sedis Apostolicæ Romæ, secundum ea quæ definita sunt à
sancto Vigilio.] Verba ita clara sunt, vt plura his addere superfluum sit,
planeque fatendū videatur has omnes Illyrici prouincias, cum alijs Occi-
dentalibus, ad Romanum Patriarcham spectasse vsque ad Imperatorem Iu-
stinianum, imò vsque ad Iconomachorum tempora, qui eas Constantino-
politano subiecerunt. Sed vt harum notitia vno intuitu perspicui queat,